11/06/2020

“Δε σε κατηγορώ ό,τι έκανες αμαρτίες. Σε κατηγορώ γιατί δεν εξομολογείσαι”

/ Ορθόδοξες Προβολές

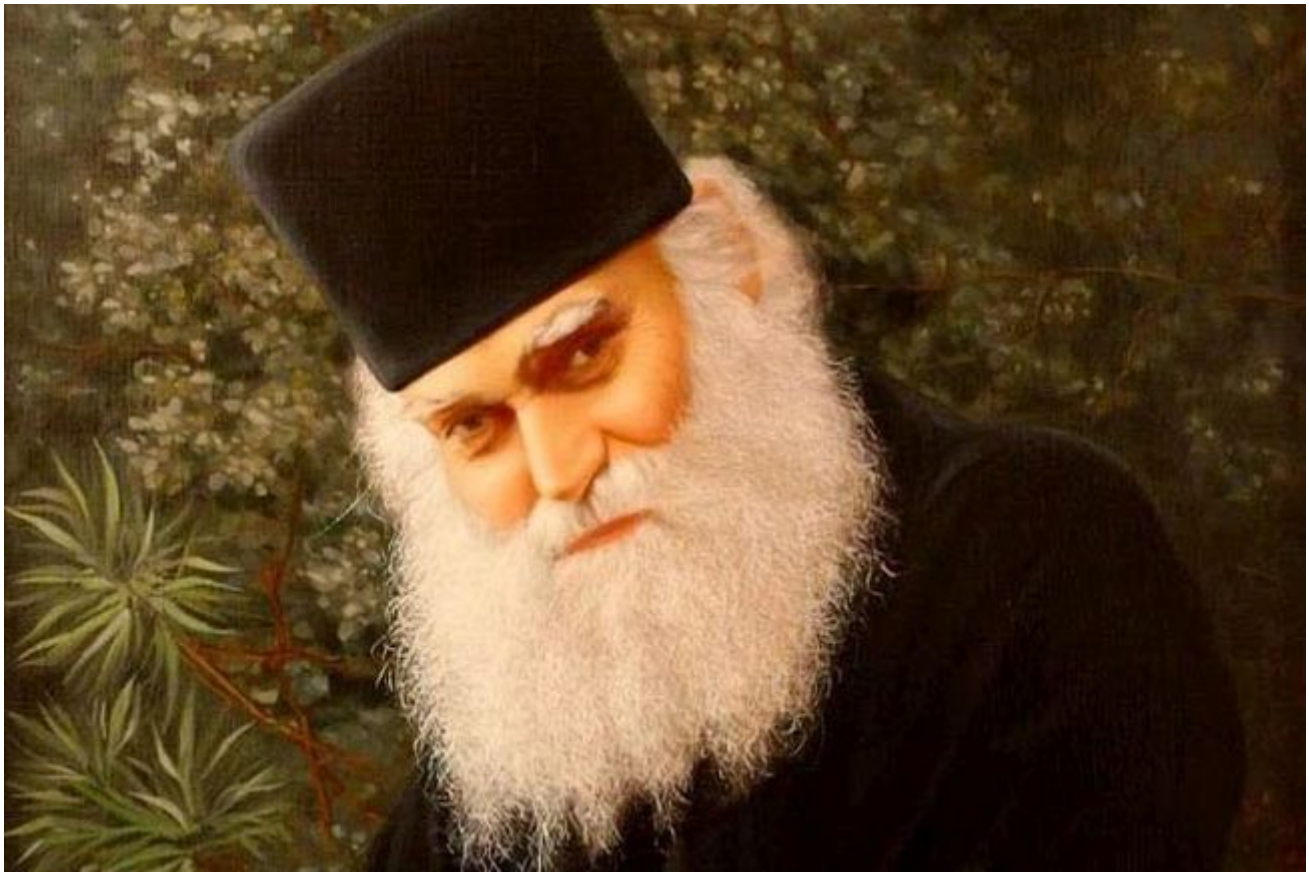

Δὲν σὲ κατηγορῶ ὅτι ἔκανες ἁμαρτίες πολλὲς καὶ σοβαρές, ὄχι, ἄνθρωπος εἶσαι. Σὲ κατηγορῶ, γιατὶ δὲν ἐξομολογεῖσαι. Αὐτὸ σὲ κατηγορῶ. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό. Ἔπεσες; Στὸν πνευματικό, ὅλα στὸν πνευματικό. Καὶ ἡ ὁσία Μαρία, πρῶτα ἐξομολογήθηκε.

Στὴ γειτονιά μας ἤτανε κάποιος Κύπριος καὶ εἶχε ἕναν ὑποτακτικό, ὁ ὁποῖος τοὺς γονεῖς του δὲν εἶχε ἀναπαύσει, νὰ ποῦμε. Ὅταν καλογέρευσε, καὶ τὸν Γέροντά του δὲν τὸν ἀνέπαυσε. Κι᾽ ἐκεῖ ποὺ καθόμαστε στὴ Μικρὴ Ἁγία Ἄννα, τὸν ἔστειλε ὁ Γέροντάς του στὸν Γέροντα, τὸν γερο-Ἰωσήφ, νὰ πεῖ τὸν λογισμό του καὶ ὅ,τι μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσει. Ὅταν ἦρθε ἐκεῖ, ἤμαστε γύρω ἔτσι μὲ τὸν Γέροντα, λέει: «Ἄντε ἐσύ, πήγαινε ἐσύ, πηγαίνετε στὰ δωματιά σας· ἔλα ᾽δῶ, πάτερ Ἰωάννη». Ἀνεβαίνει, πήγαινε στὸ δωμάτιό του.

– Γέροντα, λέει, ἡ ψυχή μου κλαίει, κλαίει, κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.

– Γιατί, παιδί μου, ἡ ψυχή σου κλαίει;

– Διότι, λέει, δὲν ἀνέπαυσα τὸν Γέροντά μου.

– Ἔ, ποῦ καταλαμβάνεις ὅτι δὲν ἀνέπαυσες τὸν Γέροντα;

– Νά, λέει, ἔτσι στὴν ὑπακοή.

– Ἄκουσε, παιδί μου. Ἐκεῖ ποὺ γκρέμισες, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις. Ἐχαλάρωσες τὸ «νά ᾽ναι εὐλογημένο», τὴν ταπείνωση καὶ τὴν αὐταπάρνηση στὸν Γέροντα. Μὴ ζητᾶς τώρα μὲ τὴν εὐχὴ ἢ μὲ τὴν Θεία Μετάληψη, πάτερ μου, νὰ διορθώσεις τὸ λάθος σου. Ἐκεῖ ἔσφαλες, ἐκεῖ νὰ βάλεις μετάνοια, ἐκεῖ νὰ διορθώσεις.

Ὁ ἀββὰς Παμβώ, ὅταν ἦταν κοσμικός, πῆγε καὶ κλέψανε σύκα ἀπὸ ἄλλο γειτονικὸ ἀμπέλι. Καὶ ὅταν τοὺς πῆρε μυρωδιὰ ὁ δραγάτης, τό ᾽βαλαν στὰ ποδάρια νὰ φύγουν, Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ μαντήλι ποὺ εἶχε τὰ σύκα, τοῦ ᾽πεσε ἕνα σύκο κάτω καὶ νὰ μὴν τὸ χάσει, πῆγε καὶ τό ᾽φαγε. Καὶ λέει ὁ ἴδιος: «Ὅποτε θυμᾶμαι αὐτὸ τὸ σύκο, κάθομαι καὶ κλαίω». Κάθομαι καὶ κλαίω... Αὐτὸ τὸ σύκο...

Ἔτσι κι ἐγώ, νὰ ποῦμε. Ὅταν θυμᾶμαι αὐτὴν τὴν παρακοὴ ποὺ ἔκανα στὸν Γέροντα, ὡς ἄλλος ἀπόστολος Πέτρος, κάθομαι καὶ κλαίω. Γιατί νὰ κάνω αὐτὴν τὴν παρακοή, νὰ μὴν τὴν κάνω ὑπακοὴ νὰ κερδίσω;

Ἕνα πράγμα, ἅμα σὲ κεντάει ἡ συνείδησή σου, πήγαινε καὶ βάλε μετάνοια: «Ἀδερφέ μου, εὐλόγησον, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσεις, ἔσφαλα». Αὐτὸ διορθώνει τὸ λάθος σου. Μὴν παραβλέπεις τὴ συνείδησή σου. Ἄνθρωποι εἴμεθα, ἕνας στὸν ἄλλον φταίει. Ἢ σοῦ εἶπε ἕναν λόγο, εἴτε δὲν ἔκανε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο εἶπες, καὶ ὅποτε κατόπιν ἡ συνείδηση ἔρχεται ἐλέγχουσα. Μὴν τὴν παραβλέπεις, πήγαινε ταπεινώσου καὶ πὲς τὸ «εὐλόγησον» εἰς τὸν ἀδελφὸ ἢ εἰς τὸν Γέροντα.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ